

убѣждаватъ българското население да не се изселва въ България, а да си стои на мѣстата, защото единъ день ще по-трѣбва. Прѣзъ 1879 г. е билъ избранъ отъ общото събрание, държано въ Сливенъ, за дѣловодителъ на централния комитетъ на Гимнастическо-стрѣлоческото дружество, чието седалище бѣ Пловдиевъ. Тоя комитетъ, който заплашвалъ наредби-ти на Берлинския конгресъ, е билъ разтуренъ по външни давлениа чрѣзъ заповѣдь на първо врѣме на генералъ Обручевъ, и на второ — чрѣзъ такава на генералъ Духонинъ (августъ 1879 г.). Икономовъ постѣпва слѣдъ това въ Румел-ската дирекция на правосъдието, за началникъ на кан-целарията, и останалъ тукъ като такъвъ до съединението. Отъ 1886 г. до 1895 г. е билъ учителъ по френски въ Сливенската гимназия, а отъ 1895 г. до 1901 г. такъвъ въ Пловдивската дѣвическа, когато е билъ и пенсиониранъ. Издавалъ е и учебници за изучване френски (въ три части) за всички класове на гимназия.

Покоенъ.

Отъ 1871 до 1873 г. *Петъръ Ивановъ* билъ глав. учителъ при централното училище въ Сливенъ. Той се е родилъ въ Стара-Загора въ 1847 г. Първоначалното си образование получилъ въ родния си градъ. Въ 1861 г. заминалъ за Бѣлградъ, дѣто продължилъ гимназиялното си образование и свършилъ семинария въ 1870 год. Слѣдъ това той се завърналъ въ България и се прѣдалъ на учителска дѣйность. Билъ е учителъ въ Сливенъ, Стара-Загора, Карнобатъ и най-послѣ въ Цариградъ. Подвиза-



Петъръ Ивановъ

валъ се е едноврѣменно и въ литературното поле. Той е единъ отъ най-старитѣ членове на Бѣлг. книжовно дружество, а впоследствие членъ на Бѣлг. академия на наукитѣ. Слѣдъ освободителната война (1877—1878) Петъръ Ивановъ е билъ повиканъ на държавна служба: билъ е окръженъ управителъ въ Хасково, Бургасъ, Кюстендилъ и Шуменъ. Послѣдната му длъжность е била княжески търговски агентъ